

Og så vil jeg sige det, som allerede er blevet antydet: Jeg vil også gerne give udtryk for respekt både for hr. Jørn Jespersens og for fru Margrete Aukens synspunkter og argumentation. Jeg synes, vi som enkeltpersoner, som medlemmer af Folketinget og som land altid har en pligt til at gøre en forskel, hvis vi kan gøre en forskel.

Jeg synes, dette lands tradition og dette Folketings politiske arbejde for så stor en dels vedkommende altid har beskæftiget sig med: Hvad er vores rolle i verden? Kan vi ved hjælp af en indsats lempe vilkårene for de folk, der er undertrykte, eller de folk, der lever under fattige vilkår?

Og må jeg derfor også sige til Folketinget: I Østeuropa har folkene prøvet den topstyrede kommunisme. I Sydeuropa har folkene prøvet den afskyelige fascisme. I Vesteuropa,ovre i Storbritannien, har folk prøvet thatcherismen. Folkene i Europa ser nu, at det, der ligger foran dem og os, er et velfærdssamfunds idé, som er alternativet til den amerikanske idé, ikke et halehæng til USA eller til dollarens område, men et tilbud til vores egne folk og til verdens folk.

Jeg var glad for det, der blev sagt fra hr. Jørn Jespersens side og fra fru Margrete Aukens tidligere, om, at Europa har en enestående historisk chance for at påtage sig et globalt lederskab, som vi aldrig nogen sinde har haft før, et lederskab, der ikke har noget med en superstat at gøre, men er unikt.

et antal lande i europa har en idé, har en økonomisk kraft, har en mulighed for at påvirke wto-forhandlingerne, en mulighed for at påvirke G7/G8-forhandlingerne om finansmarkedernes fremtid, en mulighed for at realisere Kyoto-miljømålene.

Når nu alle folk i Europa er enige om, at velfærdsideen er den rigtige, skulle vi så komme i tvivl? Når nu alle folk i Europa synes, at Danmark er velkommen i selskabet, skal vi ikke komme i tvivl.

Et ja er bedst for Danmark, et ja er bedst for alle de folk i Danmark, der har brug for et velfærdssamfund, et ja er bedst for vores eget selyværd, for vores egen værdi, som også er ensbetydende med, at vi kan gøre en indsats for andre.

På det grundlag vil jeg for et fredeligere Europas skyld, for et retfærdigere Europas skyld, for den globale solidaritets skyld og for

Danmarks egen skyld anbefale et ja den 28. september.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Statsministeren henviste til den erklæring, som han selv var med til at vedtage på EU-topmødet i Lissabon tidligere på året, og tog den som bevis for, at der ikke skulle være en social harmonisering i EU.

Må det bare være tilladt mig at gøre opmærksom på, at det, statsministeren skrev under på sammen med de andre statsministre på det topmøde, var udtrykket »den europæiske sociale model«. Det er mig bekendt første gang, man anvender det udtryk på et topmøde: »den europæiske sociale model«. Og det blev også beskrevet i topmødeerklæringen, hvad »den europæiske sociale model« går ud på: Den går ud på at lette skattetrykket på arbejdskraft og til gengæld øge beskæftigelsesincitamenterne i understøttelsessystemet.

Og understøttelsessystemet er jo altså dagpenge- og bistandshjælp. Og det betyder altså på kort, almindeligt dansk, at det, man vedtog i Lissabon, var, at skatterne skal ned og dagpenge- og bistandssystemet skal forringes. Så hvis statsministeren vil bruge Lissabonerklæringen som bevis for, at der ikke bliver tale om social harmonisering, må jeg indrømme, at så har statsministeren fundet det elendigst tænkelige dokumentationsmateriale for sin sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 81 stemmer (S, V, KF, CD, RV, Margrete Auken (SF), Jørn Jespersen (SF) og Flemming Kofod-Svendsen (KRF)) mod 29 (SF, DF, EL, FRI, Holger Graversen (S), Klaus Hækkerup (S), Jann Sjursen (KRF), Mogens Andreassen (UP), Frank Dahlgaard (UP) og Inge Refshauge (UP)).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.